

ת"פ 41788/05/19 - מדינת ישראל נגד דניאל צדיק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41788-05-19 מדינת ישראל נ' צדיק
תיק חיצוני: 34552/2019

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	דניאל צדיק

החלטה

בפניי בקשה לחילוט כספים לפי סעיף 39א לפקודת סדר דין פלילי (מעצר וחידוש) [נוסח חדש], תשכ"ט 1969. (להלן: "הפקודה").

1. ביום 19.05.2019 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקה בסם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג 1973, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז 1977, ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

2. ביום 17.09.2019 ניתן גזר הדין, במסגרתו אומץ הסדר טיעון סגור בין הצדדים. על הנאשם הוטלו חודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים, ו-3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

3. במהלך הדיון בפרשת העונש ביקשה המאשימה לחלט כספים בסך ₪ 4460 שנתפסו בביתו של הנאשם, זאת על אף שהנאשם לא הוכרז כ"סוחר סמים". לדבריה, נמנעה היא מלבקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים, נוכח רצונה לבוא לקראת הנאשם בהתחשב בגילו הצעיר, עם זאת ולדבריה, הרציונל העומד מאחורי חילוט סמים של מורשע, הינו רלוונטי גם במקרה זה.

4. ההגנה ציינה כי המדובר בבחור צעיר המגיע ממשפחה קשת יום, כאשר הכסף שנתפס התקבל תמורת עבודה חוקית. הוסף, כי סכום הכסף יועד בזמנו לתשלום חשבונות חשמל וכדומה. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם מתעתד להתגייס לשרות צבאי ביחידה מובחרת, ובנסיבות אלו אין מקום להיעתר לבקשה.

דין ומסקנות:

5. סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים קובע, כי בית המשפט יצווה על חילוט רכוש שהושג בעסקת סמים, בהתקיים שני תנאים מצטברים: הרכוש הושג מעבירה של עסקת סמים, והנאשם הוכרז בהכרעת הדין

כסוחר סמים.

6. במקרה דנן, בחרה המאשימה להגיש את בקשתה לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 ולא לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. (ראו: הודעה לבית המשפט שבכתב האישום). לכאורה, הלכה בדינו כי במקרה של סתירה בין דין ספציפי לדין כללי, הדין הכללי נסוג מפני הדין הספציפי. מאחר ובמקרה דנן, הדין הספציפי הרלוונטי הינו סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים, היה מקום להורות שככל ולא התבקש החילוט מכוחו של סעיף זה, אזי אין לקבל את בקשת החילוט. ודוק, בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים נקבע כי תנאי מצטבר לחילוט כספים הוא- שהנאשם יוכרז בהכרעת הדין כסוחר סמים- הכרזה שכזו לא התבקשה על ידי המאשימה במקרה שלפני.

7. עם זאת, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 38574-12-18 **מדינת ישראל נ' מרדכי בוחבוס** (5.04.20), בו נדונה סוגיה דומה, ציין ביהמ"ש כי כאשר סעיף 39א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי מהווה הוראה כללית וסעיף 36א לפקודת הסמים מהווה הוראה ספציפית, הרי שעל דרך הכלל מתקיימת יניקה חד כיוונית מההוראה הכללית להוראה הספציפית, כאשר עפ"י פרשנותו של המלומד קדמי בספרו **על סדר הדין בפלילים**, חלק ראשון, עמ' 744-746 (מהדורה מעודכנת, תשס"ח-2008), סעיף 36א לפקודת הסמים מהווה הרחבה לסעיף 39א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי. בית המשפט הפנה לע"פ 1236/97 **מדינת ישראל נ' בן קרלוס ריברה חוזה** (05.06.97) בו נקבע כי:

"חצרותיהן של שני סעיפים אלה שונות זו מזו ויכול שיחול בנסיבות מקרה ספציפי אחד משני הסעיפים כשם שיכול בנסיבותיו של מקרה ספציפי תבואנה בגדרם של שני הסעיפים. בהיבט כולל בא סעיף 36א לפקודת הסמים והסעיפים שלאחריו להרחיב את היקף פרישתה של אפשרות החילוט, תוך פגיעה גדולה יותר בזכות הקניין של הנאשם... פרשנות זו של סעיף 39 מתחזקת אף לפי לשון רישתו של סעיף זה בה נאמר שהוא חל "על אף האמור בכל דין".

8. עוד צוין בפסק הדין שסעיף 36 לפקודת הסמים נוקט לשון נחרצת יותר, כאשר ביהמ"ש נדרש לחלט כל רכוש הקשור לעסקת הסמים, למעט במקרים חריגים, וזאת בשונה מהוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, המקנה לביהמ"ש אפשרות רחבה יותר לפרשנות.

9. מהאמור עולה, כי ניתן לעשות שימוש בבקשת חילוט מכוח הוראת סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי, אף במקרה דנן. על אף זאת, סבורני כי אין מקום להורות על חילוט הכספים שנתפסו בביתו של הנאשם.

10. לדברי הנאשם הכסף שנתפס בביתו התקבל מעבודה, והיה מיועד לתשלום חשבונות חשמל עבור משפחתו השרויה במצב כלכלי קשה. מתסקיר שרות המבחן עולה, כי הנאשם תמך כלכלית לאורך תקופה ארוכה במשפחתו, עקב מצבה הכלכלי. (ראו: תסקיר מבחן -עמוד 2 תחת הכותרת "שיחה עם האם")

11. במסגרת שיקולי הבאתי בחשבון גם את הסדר הטעון שגובש בין הצדדים. כאמור, הסדר עונשי זה הינו מתון והוא כובד על ידי בית המשפט. בשים לב למכלול השיקולים שהובאו בחשבון בעניינו של הנאשם בהם: גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות, השתלבותו בטיפול וסיכויי שיקומו כמפורט בתסקיר המבחן, הרצון שלא להכתימו, עמדת שרות המבחן באשר לאופן סיום ההליך, כמו גם העובדה שהוא עתיד להתגייס בקרוב לשרות סדיר, סברתי כי אין מקום להיעתר לבקשה.

12. נוכח כל האמור הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.